

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dáši Filovej a členiek senátu JUDr. Viery Šebestovej a JUDr. Anny Peťovskej, PhD. v právnej veci žalobcu: **Lidl Slovenská republika, v.o.s.**, Ružinovská 1E, 821 02 Bratislava, zastúpený:..., proti žalovanej: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie** so sídlom Prievozská 32, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. SK/0961/99/2013 zo dňa 07.07.2014, takto

r o z h o d o l :

Žaloba sa **z a m i e t a** .

Žalobcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Žalobca je **povinný** zaplatiť súdny poplatok vo výške 70,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet Slovenskej pošty, a.s. č. SK 3... vedený v Poštovej banke, a.s. variabilný symbol ..., ŠS..., KS 0999.

O d ô v o d n e n i e

Včas podanou žalobou na tunajšom súde dňa 08.09.2014 sa žalobca domáhal, aby súd zrušil rozhodnutie žalovanej č. SK/0961/99/2013 zo dňa 07.07.2014, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. F/0300/01/2013 zo dňa 08.11.2013, ktorým uložil žalobcovi podľa § 10 ods. 6 zákona č. 377/2004 Z.z. pokutu vo výške 331,- eur pre porušenie povinnosti upozorniť verejnosť na zákaz predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú osobám mladším ako 18 rokov podľa § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z.z., oznamom umiestneným na viditeľnom mieste.

Žalobca ďalej v žalobe uviedol, že dňa 30.07.2013 vykonali inšpektori Inšpektorátu slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave kontrolu v predajni potravín Lidl na Na Brehu 911/4, Malacky a kontrola bola zameraná na dodržiavanie zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov a prešetrenie

písomného podnetu spotrebiteľa č. 1185/2013 ohľadom nedoriešenej reklamácie spotrebného tovaru.

Pri kontrole bolo zistené, že žalobca porušil povinnosť upozorniť verejnosť na zákaz predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov podľa § 8 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov. K porušeniu predmetného ustanovenia malo zo strany žalobcu dôjsť umiestnením nápisu v znení „zákaz predaja alkoholických nápojov a tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov“ v priestore pri pokladni danej prevádzky potravín. Podľa názoru správneho orgánu uvedeným konaním malo dôjsť k porušeniu zákona predpokladaného obsahu upozornenia a zároveň k porušeniu povinnosti umiestniť oznam na dobre viditeľnom mieste prevádzkarne.

Žalobca má za to, že obe rozhodnutia správnych orgánov vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže na základe zisteného skutkového stavu bolo konanie žalobcu bez splnenia zákonných predpokladov posúdené ako konanie v rozpore s § 8 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov a bola mu uložená sankcia. Ďalej rozhodnutiami správnych orgánov došlo k porušeniu zásady materiálnej rovnosti v správnom konaní ako aj ústavného princípu rovnosti osôb pred zákonom, keďže správny orgán sa v skutkovo zhodnom prípade neodôvodnene odchyľil od svojej dovtedajšej praxe uplatňovanej aj v prípade kontrol vykonaných u samotného žalobcu. Ďalej má za to, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné z dôvodu nevysporiadania sa s okolnosťami, ktoré žalobca ako účastník správneho konania uviedol vo svojom odvolaní a uloženie sankcie SOI s ohľadom na skutočnosť, že k porušeniu povinnosti podľa § 8 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov nedošlo neprijateľné a v rozpore so zákonom.

Podľa § 8 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov každý kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, je povinný upozorniť verejnosť na zákaz podľa § 6 ods. 2 oznamom umiestneným na viditeľnom mieste.

V zmysle § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov pritom piate, že sa zakazuje predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov.

V zmysle citovaných ustanovení žalobca uviedol, že účelom zákona je potreba upozornenia, že predaj tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie avšak neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov je pre spoločnosť nežiaduci a preto zakázaný. Na základe logického výkladu daného ustanovenia je pritom zrejmé, že povinnosť upozornenia sa vzťahuje na predajcu tabaku alebo predajcu týchto výrobkov, pričom v znení zákazu závisí od toho, či daný subjekt predáva oboje tabakové výrobky aj výrobky určené na fajčenie bez obsahu tabaku, alebo predáva len jeden z uvedených produktov. Ak je teda subjekt len predajcom tabakových výrobkov nie je nutné, aby vo svojej prevádzkarni upozorňoval aj na zákaz predaja výrobkov určených na fajčenie a neobsahujúcich tabak.

Je zrejmé, že § 8 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov neukladá subjektu povinnosť použiť doslovné znenie zákazu podľa § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov. Dané ustanovenie len stanovuje cieľ a účel daného upozornenia oboznámenie zákazníka so zákazom predaja vymedzených výrobkov a odkazované znenie § 6 ods. 2 možno považovať za vzor takéhoto upozornenia.

Druhým nedostatkom, ktorý bol žalobcovi vyčítaný zo strany správneho orgánu je, že upozornenie bolo umiestnené pri pokladniach a teda nie na viditeľnom mieste. Žalobca sa s týmto tvrdením nestotožňuje a uvádza, že zákon o ochrane nefajčiarov nedefinuje pojem „viditeľné miesto“ a ponecháva na posúdenie predávajúceho, aby určil, kde je najväčší predpoklad, že upozornenie bude zo strany zákazníka videné. Na základe uvedeného a svojich praktických skúseností umiestnil žalobca dané upozornenie na mieste, ktoré považuje za najviac viditeľné a pre zákazníka dostupné t.j. pri pokladniach, kde sa priamo uskutočnil predaj tabakových výrobkov. Z uvedeného dôvodu nemožno daný záver správneho orgánu

a žalovaného hodnotiť inak ako záver prijatý bez opory v zákone relevantného dôvodu a vykazujúci znaky arbitrárneho rozhodnutia.

Žalobca poukazuje na inšpekčné záznamy o kontrolách vykonaných žalobcom v roku 2013 zo strany správneho orgánu v iných prevádzkach žalobcu v rámci bratislavského kraja, z ktorých je zrejmé, že rovnaký spôsob oznámenia zákazu bol v daných prípadoch vyhodnotený vždy ako v súlade so zákonom o ochrane nefajčiarov. Žalobcovi teda pri použití rovnakej formy upozornenia, ktoré bolo umiestnené na rovnakom mieste ako v prípade posudzovanom v napadnutom rozhodnutí neboli vytknuté žiadne nedostatky.

Žalobca poukazuje na ust. § 3 ods. 5 zákona o správnom konaní, kde sa hovorí, že správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikli nedôvodné rozdiely.

Ak teda správny orgán posúdil zvolený spôsob upozornenia za spôsob porušujúci zákon konal jednoznačne v rozpore so základnou zásadou materiálnej rovnosti v správnom konaní stanovenou v citovanom § 3 ods. 5 správneho poriadku. Okrem skutočnosti, že konanie správneho orgánu v rozpore s uvedenou zásadou je konaním v rozpore so zákonom, predstavuje porušenie uvedenej zásady aj neprijateľné zníženie právnej istoty dotknutého subjektu.

Na základe uvedených skutočností žalovaný žiada, aby súd zrušil rozhodnutie správneho orgánu žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení, ktoré bolo súdu doručené dňa 6.2.2015 uviedol, že nesúhlasí s názorom žalobcu, že rozhodnutie žalovaného orgánu je nezákonné. Prvostupňový ako aj druhostupňový správny orgán rozhodol na základe a v medziach zákona. Prvostupňový orgán rozhodol na základe ustanovení zákona o ochrane nefajčiarov, ktoré žalobca svojím konaním porušil. Podľa názoru žalovaného správneho orgánu nebol žalobca postupom správneho orgánu poškodený na svojich zákonom garantovaných právach. Žalovaný správny orgán zotrváva na svojom právnom názore, ktorý bol vyjadrený tak v prvostupňovom ako aj v napadnutom rozhodnutí, má za to, že došlo k porušeniu ustanovenia § 8 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov a to spôsobom, že došlo k skráteniu zákazu vyjadreného v § 6 ods. 2 zo strany účastníka konania. Týmto konaním došlo k absencii jednej z kumulatívnych náležitostí vyjadrených v predmetnom ustanovení zákona o ochrane nefajčiarov. Oznam „zákaz predaja alkoholických nápojov a tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov“ opomenul žalobca svoju zákonnú povinnosť upozorniť verejnosť nielen na zákaz predaja tabakových výrobkov, ale aj na výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, osobám mladším ako 18 rokov. Žalovaný sa domnieva, že upozornenie na zákaz predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov spojené s upozornením na zákaz predaja alkoholických nápojov nespĺňa zákonnú požiadavku ustanovenia § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov. Má za to, že týmto konaním žalobcu bol marený účel zákona vyjadreného v ust. § 1 písm. b/ zákona o ochrane nefajčiarov.

Žalovaný zdôraznil, že žalobca je postihovaný pre porušenie povinnosti, ktoré bolo zistené pri kontrole v prevádzke Lidl, ulica Na Brehu 911/4 Malacky. Výsledky kontrol zameraných na dodržiavanie ustanovení zákona o ochrane nefajčiarov vykonaných v iných predajniach Lidl v bratislavskom kraji považuje za irelevantné. Má za to, že žalobca plne zodpovedá za protiprávny skutkový stav zistený v čase kontroly SOI. Zastáva názor, že prvostupňový správny orgán v predmetnom rozhodnutí náležite odôvodnil právne závery, ku ktorým dospel pri posudzovaní prípadu a pri určovaní výšku pokuty zohľadnil okolnosti daného prípadu ako aj dôvody zisteného porušenia zákona. Má za to, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť nepochybne preukázaná.

Na základe uvedeného žalovaný žiada, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 246 ods. 1 O.s.p.) na nariadenom pojednávaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.) ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie ako aj postup správnych orgánov boli v súlade so zákonom.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa súd zistil, že dňa 30.07.2013 vykonali inšpektori SOI kontrolu v prevádzke Lidl, Na Brehu 911/4 Malacky zameranú na dodržiavanie ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov a na prešetrenie podnetu spotrebiteľa č. 1185/2013. Pri výkone kontroly bolo zistené, že účastník kontroly v prevádzke Lidl, ulica Na Brehu 911/4 Malacky nespĺnil povinnosť upozorniť verejnosť na zákaz predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov podľa § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z.z. oznamom umiestneným na viditeľnom mieste. Uvedeným konaním došlo k porušeniu § 8 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov, za ktoré v plnom rozsahu zodpovedá spoločnosť Lidl Slovenská republika, v.o.s. Bratislava. Na základe zisteného porušenia zákona bolo žalobcovi dňa 11.10.2013 zaslané oznámenie o začatí správneho konania. K oznámeniu o začatí správneho konania o uložení pokuty sa účastník konania v lehote stanovenej vyjadril vyjadrením zo dňa 23.10.2013, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s právnym názorom správneho orgánu. Čo sa týka oznamu účastník správneho konania predáva výrobky určené na fajčenie, nepredáva výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak. A oznam podľa neho bol umiestnený na viditeľnom mieste a to pri pokladni, kde sa tabakové výrobky predávajú. Účastník konania - žalobca proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu č. F/0300/01/2013 zo dňa 08.11.2013 podal odvolanie o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. SK/096 i/99/2013 zo dňa 07.07.2014, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil správnosť rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom prepísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov zakazuje sa predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov.

Podľa § 8 ods. 2 o ochrane nefajčiarov, každý kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, je povinný upozorniť verejnosť na zákaz podľa § 6 ods. 2 oznamom umiestneným na viditeľnom mieste.

Úlohou konajúceho súdu bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. SK/0961/99/2013 zo dňa 07.07.2014 ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. F//0300/01 /2013 zo dňa 08.11.2013.

Súd po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného a po preskúmaní uvedených rozhodnutí správnych orgánov dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutých rozhodnutí. Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, ktoré uviedol vo svojom odvolaní.

Žalobcovi bola uložená pokuta pre porušenie povinnosti upozorniť verejnosť na zákaz predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov podľa § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov, oznamom umiestneným na viditeľnom mieste. Podľa § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov sa uvádza, že sa zakazuje predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov. V zmysle § 8 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov každý kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, je povinný upozorniť verejnosť na zákaz podľa § 6 ods. 2 oznamom umiestneným na viditeľnom mieste.

Žalobca v kontrolovanej predajni mal nápis s upozornením v znení „zákaz predaja alkoholických nápojov a tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov“.

Súd sa stotožnil s názorom správneho orgánu, že takéto znenie upozornenia je nedostatočné. Zákon v ustanovení § 8 ods. 2 zákona jasne hovorí, že „každý, kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak je povinný upozorniť verejnosť na zákaz podľa § 6 ods. 2 oznamom umiestneným na viditeľnom mieste. Predávajúci si nemôže zákaz, ktorý je jednoznačne uvedený v § 6 ods. 2 upraviť tak, že dôjde k absencii niektorej z uvedených zákonných náležitostí. Konanie žalobcu spočívajúce v skrátaní predmetného zákazu má za následok zníženie informovanosti spotrebiteľa o zákonnom zákaze predaja nielen tabakových výrobkov, ale aj výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov.

Zmyslom zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov je ochrana zdravia ľudí pred vznikom závislosti na nikotíne ako návykovej a škodlivej látke nachádzajúcej sa v tabaku a v tabakových výrobkoch pred škodlivými účinkami fajčenia a pred inými spôsobmi používania tabakových výrobkov, ktoré poškodzujú zdravie fajčiarov aj nefajčiarov bezprostredne vystavených účinkom fajčenia. Úlohou zákona o ochrane nefajčiarov je ochrana nefajčiarov a najmä osôb mladších ako 18 rokov, ktoré predstavujú jednu z ohrozených skupín pred vznikom závislosti od nikotínu ako návykovej a škodlivej zložky nachádzajúcej sa v tabaku a v tabakových výrobkoch pred škodlivými účinkami fajčenia a pred inými spôsobmi používania tabakových výrobkov, ktoré poškodzujú zdravie fajčiarov a nefajčiarov bezprostredne vystavených účinkom fajčenia. V zákone je zakotvená aj povinnosť účastníka konania, ktorý predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, upozorniť verejnosť na zákaz predávať takéto výrobky a tento oznam má byť umiestnený na viditeľnom mieste.

Žalobca v kontrolovanej predajni mal tento zákaz umiestnený pri pokladni, kde sa priamo uskutočňuje predaj tabakových výrobkov a podľa žalobcu je to vhodné a viditeľné miesto.

Aj keď zákon o ochrane nefajčiarov nekonkretizuje „umiestnenie na viditeľnom mieste“ súd dáva za pravdu správny orgánom, že nie je postačujúce umiestnenie takéhoto oznamu pri pokladni ako bolo v danej kontrolovanej pokladni. Nápis pri pokladni nie je dostatočne veľký, aby si ho zákazníci všimli a je nedostačujúce, keď je tento nápis uvedený len pri pokladni. Súd má za to, že žalobca má povinnosť upozorniť verejnosť na zákaz podľa

§ 6 ods. 2 oznamom umiestneným na viditeľnom mieste t.j. také miesto, ktoré si všimne väčšina zákazníkov.

Čo sa týka výšky pokuty táto bola udelená v dolnej hranici rozpätia výšky pokuty, nakoľko v zmysle § 10 ods. 6 zákona o ochrane nefajčiarov môže byť uložená pokuta od 331,- eur do 3.319,- eur. Pri jej určení správny orgán zohľadnil skutočnosť, že cieľom a predmetom zákona o ochrane nefajčiarov je ochrana ľudí pred vznikom závislosti od nikotínu ako návykovej látky a škodlivej zložky nachádzajúcej sa v tabaku a v tabakových výrobkoch. Z uvedeného dôvodu je významné aj upozornenie verejnosti na obmedzenie pri predaji tabakových výrobkov a výrobkov určených na fajčenie a neobsahujúcich tabak.

Čo sa týka námietky žalobcu spočívajúce v porušení na § 3 ods. 4 zákona o správnom konaní, že správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikli neodôvodnené rozdiely na uvedenú námietku nemohol prihliadnuť. Každé rozhodnutie je individuálne k účastníkovi konania, skutkovým okolnostiam, závažnosti porušenia a jeho prijatých následkov. Všetky tieto okolnosti je povinný správny orgán skúmať.

Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdili. Súd má za to, že napadnuté rozhodnutie i postup žalovanej bol z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom a nakoľko námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia žalobu v celom rozsahu podľa § 250 ods. 1 O.s.p. zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení zákona č. 33/2011 Z.z.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho právoplatnosti, písomne, dvojmo, na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Y Bratislave, dňa 08.09.2015

JUDr. Dáša Filová
predsedníčka senátu